

[Rahbek.]

Interesse, og jeg mener, at vi alle sammen bør være interesserede i, at der kan træffes Foranstaltninger, som lærer dem at arbejde. Jeg skal ogsaa gerne anerkende, at Regeringen og Regeringspartierne har slaaet af paa Principperne paa dette Omraade, men det anser jeg ogsaa for en Nødvendighed.

Jeg gentager min Udtalelse fra før om, at jeg haaber, at næste Gang vi mødes i Anledning af dette Spørgsmaal — jeg er nu ikke helt sikker paa, at det varer til 1941 — kan Regeringen gaa endnu videre i Retning af at slaa af paa Principperne og nærme sig det Standpunkt, som er mit Partis.

Til Slut vil jeg udtale Haabet om, at vi til den Tid kan faa et Samarbejde i Stand.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond til visse kommunale Arbejder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1467).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond til visse kommunale Arbejder. Lovforslaget gaar ud paa en Forlængelse af den tidligere Lov om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter. Naar der er sat ny Titel paa Loven, skyldes det den Omstændighed, at det nu i § 1 er bestemt, at Refusion i Henhold til denne Lov ydes i Forbindelse med den Kommunerne i øvrigt tilkommende Refusion fra Udligningsfonden for Socialudgifter, medens det efter den tidligere Lov var det socialministerielle Refusionsforbund, der refunderede

Kommunerne Udgifterne. Det er ogsaa i dette Tilfælde en Fordel for Landkommunerne at faa Refusionen over denne Fond i Stedet for over den anden.

Der er desuden foretaget en Ændring i § 1, Stk. 3, hvor Arbejdstiden, der ikke var nærmere bestemt i den pr. 31. Marts udløbne Lov, nu er fastsat til 36 Timer pr. Uge for Forsørgere og 30 Timer for Ikke-Forsørgere. Naar jeg har anset det for nødvendigt at gaa til en saadan Ændring, skyldes det den Omstændighed, at man visse Steder har godkendt Arbejder med meget lav Arbejdstid, der ikke gør det muligt for de paagældende økonomisk at have Fornemmelsen af, at de arbejder i Stedet for at gaa ledige. Det har skabt en højst beklagelig Uensartethed i Borgernes Behandling paa dette Omraade, og jeg har derfor anset det for rimeligt at fastsætte Arbejdstiden. Jeg har ikke i denne lille Lov, der i sin historiske Oprindelse er noget af en Forsørgelseslov, villet fastholde det samme Princip om 36 Timers Arbejde, som findes i 30 Mill. Kr.s Loven, for alle, men har delt det saaledes, at de 36 Timer gælder for Forsørgere og 30 for Ikke-Forsørgere. Der er hermed taget skyldigt Hensyn til Kommunerne ud fra den Betragtning, at det hele Tiden har været en Lovgivning, der var stærkt forsørgelsesmæssigt betonet.

I § 2 er der efter Indstilling fra Sogneraadsforeningerne sket den Ændring, at der nu kan vælges Stedfortrædere for Medlemmerne af Nævnet, og desuden den Ændring, at for Københavns og Frederiksberg Kommuner træffes Afgørelsen af, om de kan faa godkendt de Arbejder, der indstilles, af det i Loven om Beskæftigelse af arbejdsløse omhandlede Beskæftigelsesudvalg. Yderligere er der kun sket den Ændring, at medens vi hidtil har haft Loven løbende for et Aar ad Gangen, er det nu foreslaaet, at den skal have Gyldighed indtil 1. April 1940.

Jeg anbefaler det høje Ting at vedtage Lovforslaget.

Formanden: Da vi skal have endnu et Møde i Dag, tillader jeg mig at anmode de ærede Medlemmer, som tager Ordet i denne Sag, om at fatte sig saa kort, som de efter Omstændighederne kan forsvare.